प्रस्थास्यमानावित्यादि। प्रस्थास्यमानौ गमिष्यन्तौ तौ रामल भ०
क्ष्मणौ उपसेदुषः उपसन्नान् जनानिदं वक्ष्यमाणं ऊचतुः। किम्भू
तान् शोशुच्यमान् पुनःपुनरतिशयेन शोचतः मूत्रस्रुत्रेत्यादिना
यङ् खेर्नुः प्रस्थास्यमानाविति प्रतिज्ञानिर्णयेत्यादिना संपूर्व्वात्
तिष्ठतेर्म्मस्यमानः। उपसेदुष इति उपपूर्व्वात् सदेष्टीपमवदिति क्व
सुः वसोर्घसे इतीम् तृफलेति अतएत्वं खिलोपश्च वसोर्व्वःसेमपी
ति उः किमूचतुरित्याह इहाभ्युदये वृद्धौ सत्यां किमस्मान् यूयं
शोचत विधिनिमन्त्रणेत्यत्रादिशब्दात् विधावपूर्व्वप्रकाशने गी व
तेति खेदानुकम्पासन्तोषविस्मयामन्त्रितेष्वपीति वर्द्धमानः अभ्युद
यः कुत इत्याह पितुर्नियोगलाभेन वनगमनाज्ञालाभेन कृता
र्थान् लब्धप्रयोजनान् अस्मानिति द्वयोरप्यस्मदोवङ्त्वमिति परः
स्वमते वाह्याध्यात्मिकभाववङ्त्वविवक्षया सीतान्वितत्वाद्वा ॥१२॥

अस्रष्ट योयश्च भयेष्वरक्षीद्यः सर्व्वदास्मानपुषत्स्वपो
षं। महोपकारस्य किमस्ति तस्य तच्छेन यानेन वन
स्य मोक्षः ॥१३॥

अस्रष्ट यः। अस्रष्ट जनितवान् स्रजेर्दैवादिकस्यात्मनेपदित्वात् ज०म०
लुङि रूपम् न तौदादिकस्य परस्मैपदित्वात् स्रजिदृशोरित्यम्
यश्च भयेषु सत्सु अरक्षीत् पालितवान् रक्षपालन इत्यस्य लुङि
रूपम् यः सर्व्वदा सर्व्वकालं सर्वैकान्येत्यादिना दाप्रत्ययः य
श्चापुषत् स्वपोषन्धनेनापुषत् पुष्टवान् पुषेर्लुङि रूपम् पुषादित्वा
दवाङ् स्वपुष इति णमुल् अमैवाव्ययेनेति समासः यथाविध्यनु